

Motion till riksdagen 2019/20:593

av **Runar Filper m.fl. (SD)**

Svensk jakt och viltvård

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att återta makten över jakt och viltvård från EU och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att inrätta en fristående myndighet för jakt- och viltfrågor och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om viltförvaltningsdelegationernas roll och tillkännager detta för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om skydds jakt på rovdjur med lokal remissinstans och tillkännager detta för regeringen.
5. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om skydds jakt och ersättning vid angrepp på tamboskap och tillkännager detta för regeringen.
6. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att skydda rennäringen mot rovdjursangrepp och tillkännager detta för regeringen.
7. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att möjligheten till skydds jakt bör stärkas i renbetesland och tillkännager detta för regeringen.
8. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att målsättningen att rennäringens förluster av renar inte ska behöva vara högre än 10 procent bör föras in i lagstiftningen och tillkännager detta för regeringen.
9. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om vargrevir i renbetesland och tillkännager detta för regeringen.
10. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om en maximinivå för björnstammen och tillkännager detta för regeringen.
11. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om gynnsam bevarandestatus för vargstammen och tillkännager detta för regeringen.
12. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om tillägg i föreskrifterna om fördröjt domstolsutslag vid överklagan av licensjakt på varg och tillkännager detta för regeringen.
13. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om art- och habitatdirektivet respektive fågeldirektivet och deras implementering och tillkännager detta för regeringen.

14. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om en samlad förvaltning för älg och kronvilt och tillkännager detta för regeringen.
15. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utvärdera viltförvaltningens arbete i syfte att säkerställa att det fungerar på ett effektivt sätt genom samförvaltning och ett ökat regionalt inflytande och tillkännager detta för regeringen.
16. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att underlätta förvaltningen av vildsvin och tillkännager detta för regeringen.
17. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att införa jakttid på korp och tillkännager detta för regeringen.
18. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att få tillbaka den tidigare jakttiden på morkulla och tillkännager detta för regeringen.
19. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att avlägsna skyddet för skarv från EU:s fågeldirektiv för att kunna införa allmän jakttid på skarv och tillkännager detta för regeringen.
20. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om oljering av skarvägg och tillkännager detta för regeringen.
21. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att införa licensjakt även på knobbsäl och vikare och tillkännager detta för regeringen.
22. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om ersättning för sälavskjutning och tillkännager detta för regeringen.
23. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att verka för att förändra EU-lagstiftningen kring handel med sälprodukter och tillkännager detta för regeringen.
24. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att reformera terrängkörningsförordningen och tillkännager detta för regeringen.
25. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om det allmänna uppdraget och tillkännager detta för regeringen.
26. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om bidrag till miljöorganisationer och tillkännager detta för regeringen.
27. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om miljöorganisationers talerätt i viltfrågor och tillkännager detta för regeringen.
28. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om samma rätt till jakt och fiske för alla bofasta och tillkännager detta för regeringen.
29. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om vilt som mat och tillkännager detta för regeringen.
30. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att underlätta regelverket för vilthantering och tillkännager detta för regeringen.
31. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att förenkla reglerna kring försäljning av vildsvinskött och tillkännager detta för regeringen.
32. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om vilt som klimatsmart kött i kommunal skola och omsorg och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Sverige är ett stort land med vidsträckta skogar och en landsbygd som för bara några släktled sedan var de allra flesta svenskars hembygd. Här har många generationer levt och verkat i samklang med naturen, brukat jorden och levt av vad skogen gett i form av ved, virke, bär, svamp och vilt. Sveriges jägarkår besitter och för vidare kunskap om djur, natur och kultur. Jaktetiken är i regel hög och viltförvaltningen fungerar i stora drag väl. Viltförvaltningen har dock ett antal olösta knutar. Det är viktigt att viltförvaltningen fungerar tillfredsställande, inte minst för att minimera trafikolyckor och skador för areella näringar, men också för att viltstammarna ska vara friska och starka. Det utgör i själva verket en förutsättning för långsiktigt hållbar jakt som ger värden i form av viltkött, naturkontakt och friluftsliv.

Återta makten från EU

EU ska inte diktera svensk viltförvaltning. Sverige hade redan före EU-inträdet en viltförvaltning resten av världen kunde se på med avund och det finns inga mervärden i att EU:s institutioner numera dikterar förutsättningarna. I frågor som berör viltförvaltning ska det nationella parlamentet alltid ha sista ordet. Regeringen ska tydligt verka för att Sverige återtar beslutsmakten gällande de frågor som ryms inom art- och habitatdirektivet och fågeldirektivet.

Fristående myndighet för jakt och vilt

Jakt och viltförvaltning är en viktig fråga för många människor i stora delar av landet och bör inte hanteras av en stor statlig myndighet med många andra ansvarsområden. Därför föreligger starka skäl att överföra detta ansvar från Naturvårdsverket till en renodlad myndighet för jakt- och viltfrågor. Det skulle tillföra en landsbygdsförankring med potential att skapa underlag för en bättre dialog med regionala myndigheter, jägarorganisationer och landsbygdsbor i övrigt. Det faktum att sprickan håller på att vidgas mellan stad och landsbygd poängterar vikten av att verka för en myndighetsutövning som håller ihop Sverige. En ny jaktmyndighet bör vara en del i denna strategi.

Viltförvaltningsdelegationernas roll

Sverige är ett stort land där olika landsändar hyser olika viltstammar. Just därför har beslutanderätt delegerats ned till länsstyrelserna och viltförvaltningsdelegationer har inrättats i länen. Landet har exempelvis delats upp i norra, mellersta och södra rovdjursförvaltningsområdet, där varje område har ett samverkansråd bestående av landshövdingarna. Vad det gäller viltförvaltningsdelegationerna har de ett övergripande ansvar i jakt- och viltförvaltningen med representation från politiken, intresseorganisationer, markägare med flera. Regeringen beslutade dock att förändra den ursprungliga sammansättningen genom att ge ytterligare mandat till miljö- och naturvårdsintresset och ekoturismen i förhållande till markägare och jägarintresse.

Det är viktigt med en stark lokal och regional förankring vad gäller inflytande och beslutsgång bland de människor som lever och verkar där. Beslut om skydds- och

licensjakt måste kunna verkställas redan i viltförvaltningsdelegationen när gynnsam bevarandestatus uppnåtts för en viltstam och med hänsyn till ekonomiska intressen. Sammansättningen måste också återgå till den ursprungliga där balansen mellan politiken, olika intressen, myndigheter med flera speglas bättre än i den ändrade sammansättning som regeringen verkställt.

Rovdjur

Minskade konflikter och problem mellan rovdjur och människor på landsbygden ska eftersträvas. Alla de stora rovdjuren måste förvaltas på ett ansvarsfullt sätt och det sammantagna rovdjurstrycket måste hållas på rimliga nivåer i hela landet. Förvaltningen syftar till att hålla rovdjursstammarnas antal på en lämplig nivå då alltför stora stammar i slutändan slår tillbaka mot rovdjuren själva. Koncentrationen av rovdjur är också besvärande i vissa delar av landet. Där man tidigare genom åren kunnat idka jakt, friluftsliv och djurhållning kan man i många fall inte längre känna den trygghets- och frihetskänsla man en gång kände. Alltför ofta oroar man sig över sin jakthunds och sina tamdjurs säkerhet.

Många barnfamiljer känner också oro över sina egna barns säkerhet utanför hemmet, både under lek och under väntan på skolskjuts. En självförsörjande och ekonomiskt trygg landsbygd är också något som kan vara svårt att förena med närvaron av exempelvis flera vargrevir i en kommun.

Skydds jakt på rovdjur med lokal remissinstans

Det kan många gånger vara svårt för länsstyrelsen att bedöma en privatpersons ansökan om skydds jakt och värdera den problematik som beskrivs och upplevs i närområdet, med ett rutinmässigt avslag på ansökan som följd. Därför bör aktuell kommun vara remissinstans i ärenden om skydds jakt, där länsstyrelsen inte beviljar ansökan i en första omgång. En sådan icke beviljad ansökan skulle kunna få ett mer grundligt beslutsunderlag. Detta eftersom den lokala kunskapen och kännedomen om problematiken i närområdet skulle kunna tas tillvara på bästa sätt med ett kommunalt yttrande, för att slutgiltigt åter beslutas i länsstyrelsen.

Skydds jakt och ersättning vid angrepp på tamboskap

Skydds- och licensjakt på rovdjur måste fungera då hundar, får och annan tamboskap faller offer för rovdjur, även då oskygga rovdjur kommer alltför nära bebyggelse och människor. Begreppet skydds jakt måste också vidgas och i högre grad användas i förebyggande syfte. I lika hög grad måste ersättningarna för drabbade djurägare ses över och sättas i relation till den verkliga ekonomiska skadan. Dessa åtgärder skulle mildra den upprörda stämning som råder i bygder, där rovdjur gått till angrepp och öka acceptansen för de rovdjur som etablerat sig i bygden med omnejd.

Skydda rennäringen från rovdjursangrepp

När renhjordar angrips av rovdjur som järv, lo och björn, är ansökan om skydds jakt den första åtgärden som vidtas. Problemet är dock att rovdjur skyddas av ”gynnsam bevarandestatus”, vilket gör att en ansökan långt ifrån alltid beviljas. Renägarna har rätt till rovdjursersättning, vilken utbetalas till samebyarna. Genom ersättningssystemet för rovdjursskador på rennäringen kompenseras samebyarna för förekomst av rovdjur och antalet föryngringar i renskötselområdet. Rovdjursersättningen är en ersättning för verkliga förluster av privat egendom. Det finns ett regelverk som reglerar rovdjursersättningen, vilken är baserad på en beräknad kostnad för varje rovdjursart som dokumenterats inom området. Det är därför också viktigt med fungerande och rättvisande inventeringsresultat.

Ingen renägare eller annan tamdjursägare ska behöva förlora slaktintäkter på grund av alltför högt rovdjurstryck. Då renbetesland redan hyser järv, lo och björn, finns inget utrymme för etablering av ytterligare predatorer, om rennäringen överhuvud taget ska ges en chans att överleva. Ersättningarna för drabbade djurägare bör ses över och tydligare relateras till den verkliga ekonomiska skadan. Möjligheten att få tillstånd skydds jakt inom samebyarnas områden bör stärkas, liksom i andra delar av landet där koncentrationen av rovdjur drabbar människor, deras hundar, tamboskap och näringsverksamhet. När en ny rovdjurspolitik antogs av riksdagen i december 2013, beslutades också om målsättningen att rennäringen inte ska behöva tåla högre förluster än maximalt tio procent av renhjorden. Det fördes dock inte in i lagstiftningen. För att denna viktiga näringsgren ska kunna bevaras bör en högre ersättningsnivå för förlorade renar utredas och möjligheten till skydds jakt behöver stärkas. Målsättningen att rennäringens förluster av renar inte ska behöva vara högre än tio procent behöver föras in i lagstiftningen. Vargrevir i renbetesland är inte förenligt med målsättningen om procentuell förlust.

Björn

Det räcker inte med en miniminivå för björnstammens storlek. En hållbar förvaltning bör också inbegripa en maximinivå, som garanterar att björnstammen inte får växa sig alltför stor. Flera konflikter med dödlig utgång för människor har blivit resultatet av en alltför stor björnstim.

Varg

I vissa områden i västra Svealand och södra Norrland är koncentrationen av varg mycket hög. Vargstammen i vissa områden behöver förvaltas mer aktivt. Vargens referensvärde för en gynnsam bevarandestatus skall dock vara i enlighet med propositionen ”En hållbar rovdjurspolitikens nedre gräns för minsta livskraftiga population”, innan licensjakt kan komma på tal.

Tillägg i föreskrifterna om fördröjt domutslag i fråga om vargjakt

För att undvika att vargjakten ställs in en jaktsäsong, på grund av att överklaganden drar ut på slutgiltigt besked, bör ett tillägg skrivas in i Naturvårdsverkets föreskrifter om att

jakttiden skall kunna förlängas .Detta oaktat om den ordinarie jakttiden är förbi. Eftersom vargjakten är beroende av spårnö och om domstolsutslag dröjer tills vintern är till ända, skall vargjakten kunna flyttas fram till kommande vinters första spårnö i november/december under samma år.

Art- och habitatdirektivet

Artskyddsdirektivet innebär bland annat att jakt- och skogsbruk i praktiken skulle vara förbjudet om direktivet strikt följdes. Det innehåller nämligen ett förbud mot att störa fåglar eller skada deras häckningsplatser, oavsett var de befinner sig. Art- och habitatdirektivet behöver reformeras och anpassas efter regionala och nationella förutsättningar. Det måste i praktiken vara möjligt att ordna skydds- och licensjakt utan orimligt långa överklagandetider.

Älg- och kronviltsförvaltning

Kronhjortsbeståndet har ökat och spridningen av kronhjortar har sträckt sig till delar av Sverige som tidigare inte var deras utbredningsområde. Kronhjort har vandrat in både söderifrån och västerifrån, vilket innebär en ny utmaning ur förvaltningssynpunkt. För att underlätta förvaltningen bör samma förvaltnings- och skötselområden för både älg och kronvilt gälla. Ändamålet med förvaltningen ska vara att reducera skador på skogar och grödor samt minimera antalet trafikolyckor med våra största hjortdjur. Grundtanken med älgförvaltningsgrupperna var att öka dialogen mellan de berörda aktörerna i viltförvaltningen, för att öka det regionala samarbetet och inflytandet.

Regional viltförvaltning

Lantbrukare och jägare ska ges mer inflytande i de regionala förvaltningsplanerna, för att skapa en mer decentraliserad och regional viltförvaltning. Det är därför viktigt att älgförvaltningens arbete utvärderas i syfte att säkerställa att det fungerar på ett effektivt sätt och med ett ökat regionalt inflytande och samförvaltning.

Vildsvinsförvaltning

Vildsvinsstammen växer på sina håll kraftigt i Sverige och utgör samtidigt ett vilt som är mödosamt att förvalta, eftersom vildsvinet är ett nattaktivt och skyggt djur. På sina håll ger vildsvinen upphov till kostsamma skador på areella näringar, varför det finns goda skäl att förenkla förvaltningen genom att ha ett mer tillåtande regelverk gällande hjälpmedel. Fler hjälpmedel utan byråkratiskt besvärliga dispenser har nu tillåtits, ett par exempel är viltkameror och mörkersikte. Det är ett stort steg på vägen, men fler godkända vildsvinsfällor behöver tas fram för att ytterligare förenkla avskjutningen. En god vildsvinsförvaltning måste ske i samförstånd med jägarkåren.

Jakttid på korp och morkulla

Idag är det tyvärr EU-regler som styr jakten på många fågelarter, men intentionen bör vara att regeringen aktivt ska jobba för att alla beslut om jakt och jakttider ska tas i Sveriges riksdag. Korpen har idag ökat rejält i antal och är en stor predator på småvilt såsom fält- och skogsfågel, änder och harar. Den orsakar även skador inom tamdjursskötseln framför allt vid fårens lamning. Allmän jakt på korp från den första augusti till den trettioförsta december bör därför införas.

Morkullejakten vid midsommar är en starkt förankrad jakttradition i Sverige som togs bort vid EU-inträdet, till ingen nytta alls. Det har nämligen visat sig att jakten inte påverkar artens bestånd. Morkullan kan inte anses tillhöra en särskilt skyddsvärd art som skulle kräva extraordinära insatser. Idag är det tyvärr EU-regler som styr jakten på dessa arter. Regeringen ska aktivt jobba för att få tillbaka den tidigare jakttiden på morkulla.

Skarven, människan och landskapet

Skarven utgör en i Sverige ansevärt stor population med många häckande par och den ökade förekomsten påverkar fiskbestånden negativt, skapar sanitär olägenhet för friluftslivet och reducerar skog och natur där fåglarna häckar. Skarven förekommer inte bara i kustbandet utan även vid sjöar i inlandet. I den svenska skärgården ses skarven som en av de mest talrika fågelarterna. Den förekommer i stora delar av världen och är långt ifrån utrotningshotad. En allmän jakttid på skarv vore bra ur förvaltningssynpunkt och även ur naturvårdande perspektiv. Här sätter dock EU:s fågeldirektiv stopp för jakt, vilket är fel.

Utökad skydds jakt genom oljering av skarvägg

Skydds jakt är absolut nödvändigt för att reducera de kraftigt växande skarvpopulationerna, men skarven har visat sig vara mycket svårskjuten i praktiken, då skyddsjakten kräver både bemannad båt med förare samt skytt för att hantera skjutna fåglar. Risken för skadeskjutning är dessutom stor och en skadad skarv som regelbundet dyker ned under ytan blir mycket svår att få tag på. Nuvarande skydds jakt behöver kvarstå, men samtidigt måste den utökas med effektivare metoder för att göra skillnad. Sammantaget behöver siffrorna mångdubblas, vilket kan möjliggöras med mer gångbara metoder än att försöka skjuta prick. Den mest effektiva skydds jaksåtgärden har i stället visat sig vara oljering av skarvägg. Detta är en selektiv och beprövad metod, som utförs under en säker period efter äggläggningens början och bedöms både vara lämplig och skonsam. Den utgör samtidigt en kontrollerad bas för adaptiv förvaltning. Oljeringen innebär att man doppar äggen i paraffinolja, då får embryot inte luft och dör inne i ägget. När man oljerar ägg lämnar man ett ägg per bo obehandlat. Detta för att skarvarna lägger nya ägg om de inte får någon unge från kullen. Däremot nöjer de sig med en unge.

En annan metod för att behandla ägg är prickning. Metoden går till så att en tunn nål sticks genom ägget för att avstanna embryoutvecklingen. Metoden kan tyckas tveksam och bör i nuläget stå tillbaka för oljeringen, som visat sig mer effektiv. Regeringen bör återkomma med förslag på hur den utökade skydds jakten ska bedrivas och beskrivna hur tillämpningen kan verkställas.

Säl, fiskenäring och licensjakt

I Sverige finns tre sälarter: gråsäl i Östersjön, knobbsäl på västkusten och i södra Östersjön samt vikaren som förekommer framför allt i Bottenviken. De senaste åren har antalet sälar ökat utmed Sveriges kustlinje och vållar allvarliga skador för kustfisket. Skadorna medför stor ekonomisk börda, då yrkesfiskarna brottas med både svaga fiskbestånd och växande sälstammar. Regeringen har nu ändrat i jaktförordningen vilket möjliggör licensjakt på gråsäl. En licensjakt bör även möjliggöras för jakt på knobbsäl och vikare, då skador som dessa åstadkommer på fångster och fiskeredskap är likartade de som gråsäl åsamkar. En licensjakt som utförs på liknande sätt som dagens regionala skyddsjakt, skulle inte hota sälbestånden. Detta skulle snarare innebära ett sätt att minska konflikten mellan sälarna och fiskenäringen vilken känner av ökade skador på fiskeredskap och fångster. Kustfisket är en näringsgren med långa anor som är viktig att bevara.

Ersättning för sälavskjutning

Idag är det endast tillåtet att skjuta säl vid skyddsjakt. Säl är ett djur som är svårskjutet. För sälavskjutning krävs tillstånd vilket kostar pengar, det krävs kännedom om var säl får skjutas, båtinnhav krävs och djuret måste tas om hand. För att öka incitamenten att alls kunna nå upp till de kvoter som tilldelats vid skyddsjakt, behöver en ersättning införas till säljägare, för att fler ska kunna tänka sig att göra en insats med att fylla den tilldelade kvoten för skyddsjakt. På liknande sätt skulle ersättning kunna utgå vid den licensjakt på gråsäl som nu möjliggjorts av regeringen. På så sätt skulle risken för tjuvjakt och skadeskjutna djur minskas.

Handel med sälprodukter

Dagens EU-lagstiftning omöjliggör handel med svenska sälprodukter, det gäller både kött och skinn. Detta är en fråga som bör utredas eftersom incitamenten att jaga säl behöver bli större. En licensjakt skulle behöva en större avskjutning än dagens skyddsjakt, eftersom sistnämnda endast omfattar drygt tusen sälar inberäknat samtliga tre arter. För att bromsa sälpopulationens stora tillväxt bör en licensjakt åtminstone omfatta en fördubbling av dagens nivå vad beträffar skjutna sälar.

Terrängkörningsförordningen

Jägare med funktionsnedsättning kan ha behov av motorfordon för att kunna jaga. Fordonet behöver under jakten framföras i terräng och för detta krävs dispens. En beviljad dispens bör gälla för jakt med motordrivet fordon i hela Sverige under 5 år, vilket skulle underlätta för personer med funktionsnedsättning.

Det allmänna uppdraget

Svenska Jägareförbundet har sedan 1938 ett allmänt uppdrag att sköta delar av jakt- och viltvården i Sverige. Förbundet innebär en ovärderlig kompetens med hög trovärdighet, som har starka band med jägarkåren, vilket gör att det allmänna uppdragets betydelse

för jakt- och viltvården i Sverige inte kan överskattas. Jägarnas jaktkortsavgift ska fortsatt oavkortat gå in i Viltvårdsfonden, för att därefter delas ut till olika former av verksamhet.

Bidrag till miljöorganisationer

Det finns exempel på hur miljöorganisationer får bidrag för att aktivt motverka myndighetsbeslut. Detta är en orimlig ordning. Naturskyddsföreningen får årligen ett bidrag från Naturvårdsverket för att processa om vargjakt i domstol och för att driva frågan i EU. Denna utbetalning ska upphöra genom att regeringen ger direktiv om detta till Naturvårdsverket.

Miljöorganisationers talerätt i viltfrågor

Enligt Miljöbalken kapitel 16 13 § ges ideella föreningar, om de uppfyller lagens kriterier, rätt att överklaga vissa domar och beslut kopplat till miljöbalken. Dessa föreningar är vanligtvis ideologiskt burna och kan ha en tydlig slagsida i viss ideologisk riktning. Därför är lagen problematisk i sin utformning och påverkar i allra högsta grad möjligheterna att bedriva en sund viltvård. Regeringen bör tydligt utreda konsekvenserna av denna lagstiftning och återkomma med förslag på hur lagstiftning och tillämpning kan förbättras.

Samma rätt till jakt och fiske för alla bofasta

Staten har under lång tid tillåtit renägare allt större marker till älgjakt på andra ortsbors bekostnad. Älgjakten är och har många gånger varit viktigare för den övriga befolkningens försörjning än för renägarna. Stora delar av det så kallade renbetesområdet har historiskt tillhört fjällbönder, vilket gör dagens ensidiga gynnande av renägare än mer oacceptabelt. Dubbelregistreringen vid jakt, där flera jaktlag jagar samtidigt inom ett område, skapar många onödiga konflikter. Sverige bör avskaffa det system som på flera områden gynnar renägarsamer på den övriga lokalbefolkningens bekostnad. En början är att ge alla bofasta samma rättigheter till jakt, framför alltälgjakt och till fiske. Alla som bor på statlig mark, där renskötsel är tillåten, ska ha samma rättigheter till jakt och fiske oavsett näringstillhörighet och etnisk tillhörighet.

Vilt som mat

Tillgängligheten till viltkött bör ökas så att flera får möjlighet att konsumera viltkött. Ökad kunskap om vilt som livsmedel är ett steg i rätt riktning för att kunna marknadsföra viltkött som hälsosam mat. Viltet har stor potential att nå fler konsumenter om attityderna kring jakt och viltkött förändras. Att äta vilt skall kunna vara en självklarhet och inte som idag, ett exotiskt inslag.

Underlätta vilthanteringen

Regeringen bör inleda arbetet med att förändra attityderna och marknadsföra vilt som en resurs. Den största utmaningen för företagarna inom viltnäringen är det komplicerade regelverk som gäller för att hantera produkten. Reglerna för vilthantering måste underlättas för att få ut viltköttet i handeln.

Förenkla försäljningen av vildsvinskött

Försäljning av vildsvinskött behöver underlättas genom revidering av reglerna för distribution så att jägarna själva kan sälja sitt byte efter godkänd trikinprovtagning. Detta till skillnad ifrån idag då vildsvinsköttet måste passera en vilthanteringsanläggning innan det säljs vidare eller bortskänks. Underlättande av försäljning av vildsvinskött skulle uppmuntra till jakt och därmed bidra till bättre kontroll av den snabbt växande stammen.

Viltkött är klimatsmart

Viltkött innehåller många mineraler och är klimatsmart mat. Djuren betar i naturen utan att ha transporterats. Köttet är magert och proteinrikt. Viltkött är fritt från antibiotika och andra främmande tillsatser och är det mest miljövänliga kött vi kan äta. Vilda djur föds fria, lever fria i naturen och väljer själva vad de äter. Dessa djurs kött är ekologiskt i ordets rätta bemärkelse. Med anledning av detta bör regeringen verka för att förmå kommunerna att köpa in och servera viltkött i skolor och på äldreboenden.

Runar Filper (SD)

Martin Kinnunen (SD)

Staffan Eklöf (SD)

Mats Nordberg (SD)

Yasmine Eriksson (SD)